

virring på arbejdspladsen, hvis vi indfører det her. Og jeg tror ikke, der er ret mange, der ønsker det.

Vi kan ikke støtte det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi har jo egentlig sympati for det emne, som det her beslutningsforslag beskæftiger sig med. Fleksibel børnepasningsorlov – i hvert fald bedre børnepasningsorlov – har altid været vores ønske. Og det, vi helst ville, var, at vi ville have den eksisterende børnepasningsorlov ført tilbage til sin gamle form med 80 pct.s kompensati-

on. Det er sjovt, nu er der flere af ordførerne, der har været inde på, at vi ikke har råd til at forbedre børnepasningsorloven. Det har også været lidt inde, at dengang man indførte den, var det jo egentlig i en tid med den større ledighed, og derfor ved vi også nok – og det er også blevet sagt i dag – at det var jo et beskæftigelses-

tiltag. Det har det aldrig været for Kristeligt Folkeparti. For os har det altid været et familiepolitisk tiltag, som det selvfølgelig var muligt at få gennemført i den situation, vi var i, med lav beskæftigelse. Det var den lykkelige/ulykkelige konstellation, som gjorde, at det dengang kunne lade sig gøre.

Vi har sådan set altid været lidt kritiske over for det med fleksibel børnepasningsorlov, fordi vi ikke tror, at det opfylder vores ønske om det at få børnepasningsorloven splittet op i mange små dele. Og i hvert fald synes vi nok, at det her forslag går for langt. Vi tror nok, at det her mere bliver på forældrenes kriterier og betingelser, end det bliver på børnenes.

Fordi vi ikke kunne få den optimale løsning, opfandt vi jo selv en model, som vi havde til første behandling her for et par måneder siden, om ret til deltid og en beskeden kompensation for nedsættelse af arbejdstiden og så kombineret med et tredje lovforslag, som gik på ret til deltidspasning også i de offentlige børneinstitutioner. Det kunne ikke samle tilslutning.

Her skrider vi så lidt længere ud i fleksibiliteten, får det hele hakket lidt mere op i stumper, og det betyder også, at vi nærmer os lidt mere, skal vi kalde det supplerende dagpenge eller borgerløn, eller hvad vi nu skal kalde det, som vi ikke synes at vi helt kan gå ind for, og altså som sagt, at det ikke giver familierne den ro i en periode, som de egentlig har brug til at

koncentrere sig om børnene og tage deres børn ud af institutionen også, osv.

Så ud fra alle de dér overvejelser ender det nok med, at vi ikke kan støtte forslaget her, selv om det sådan er med lidt blødende hjerte, fordi det trods alt er et emne, vi interesserer os for.

I øvrigt synes vi også, at det er alt for kompliceret. Vi tror, det bliver for besværligt for arbejdspladsen, og den dér med varetter fra kollegernes side – det er lidt for ideelt at tro på, at sådan noget kan lade sig gøre i praksis. Det tror vi faktisk ikke på.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg takker selvfølgelig mange gange for ordførernes bemærkninger til vores forslag.

Men jeg må jo nok erkende, at trods de indimellem meget velmenende ord er det meget få reelle venner, jeg har i det her spørgsmål. Men det må jeg jo tage til efterretning.

Vi har faktisk bestræbt os på i forbindelse med beslutningsforslaget ikke at lave for mange bindinger i det, men blot lægge op til, at regeringen skal fremsætte et forslag, der indebærer, at forældrene får mulighed for at tage børnepasningsorlov i kortere perioder, på enkelt dage eller på deltid.

Det er et forsøg på at skabe en større fleksibilitet, og det er jo netop den fleksibilitet, som også fremgår af den rapport, Arbejdsministeriet har lavet, som omhandler spørgsmålet om fleksibel orlov. Deri står der jo, at en justering af børnepasningsorloven med henblik på at skabe større fleksibilitet kan ske på forskellig vis. Der kan være tale om at give mulighed for at holde orlov i kortere perioder end i dag, lig med det, vi har stillet som forslag fra SF's side, hvor den mindste periode i dag er 13 uger, men andre modeller kan også tænkes. Vi er så kommet med nogle forslag til modeller.

Men det, der er afgørende for regeringen ifølge deres egen rapport, er, at den justering, der skal finde sted i børnepasningsorloven, tager udgangspunkt i de faktiske ønsker og i det reelle behov, der er hos børnefamilierne. Det er jo netop de erfaringer, vi har indhentet fra arbejdsmarkedets parter, fra de faglige organisationer og specielt de organisationer, som har de lavtlønnede områder, altså HK, SiD og Kvindeligt Arbejderforbund, som har lavet et forslag, som egentlig på mange måder matcher med de